

Když zaprší, Marie Němcová se modlí

Obyvatelé Povříů mají plné ruce práce s odklizením po povodních. Pomáhají jim volní pracovníci Adry. Ačkoliv jsou vyčerpaní, čas na zavtlpkování se najde. Chrání se tak prý před zhroutčením.

27. 8. 2002

JIRÍ DANÍČEK

Povříly - Jednou z mnoha postižených obyvatel je téměř osmdesátiletá Marie Němcová. Naposledy zažila velkou vodu v roce 1977, ta ale poškodila jen zahrádku před domem. Padesát let pracovala ve zdravotnictví, pomáhala lidem. Teď potřebuje pomoc sama.

Velká voda zaplavila celou přízemní část domu. Uvnitř není nic - jen otlučené stěny. Proud vody měl takovou sílu,

že ta srazila tvárniceovou zeď za domem a poškodila střechu garáže.

"Když jsem se vrátila, nevěřila jsem vlastním očím," poslala Marie Němcová. "Všechno tu bylo zničené. Jsem nervózní, mám hrozný strach, že může přijít velká voda znovu. Kdykoli zaprší, modlím se, aby se nic nestalo. Odsud ale odejít nechci, jsem zvyklá žít v domě. Panelák není nic pro mě. Teď bydlím v podkroví. Statik mi ale řekl, že máme sledovat jakékoli praskliny, které by se objevily. Doufám, že to ale dopadne dobře. Mám radost, že mi sem chodí pomáhat a také si popovídat pracovníci Adry, sousedi a další dobrovolníci. Jinak bychom to nezvládli."

V domě bydlely tři rodiny - Marie Němcová a její příbuzní. Ti se budou stěhovat pryč, paní Němcová zůstane. Zbývala jí tu jen spoušť a oči pro pláč. Přesto se ale posiluje úžasným

smyslem pro humor: "Když to přijde znovu, koupím stan a budu bydlet pod stanem."

Občanské sdružení Adra má ve Svádově osm dobrovolníků. Pomáhají při odklizení, vynášení nánosů bahna, odstraňování omítek, nabízejí ale také materiální pomoc, povzbuzení, poradenství a přátelský rozhovor. "Adra, kterou založila Církev adventistů sedmého dne, má v České republice jen osm zaměstnanců. Zbytek jsou dobrovolní spolupracovníci. Tuto práci dělají, protože mají potřebu pomáhat, soucítí s lidmi. Většinou mají svá vlastní zaměstnání, ze kterých si vzali dovolenou, aby mohli nabídnout pomocnou ruku," vysvětlil regionální zástupce Adry Petr Oravec.

Další z rodin, kterým povodeň zničila obydlí, je rodina Zachulových. Bahno a zničený nábytek už mají odklizený.

Teď osekávají omítky. Čeká je ještě spousta práce.

"Úplně jsem přehodnotila hodnotový žebříček," vypráví Věra Zachulová. "Něco jiného je vidět takové věci na fotkách, něco jiného je zažít. Dnes se stavím ke spoustě věcí jinak, jinak se angažuji. Říkám si, že to mohlo být horší. Musíme to zvládnout, nic jiného nezbyvá, život jde dál. Zhroutit se můžeme až pak. Zvládnit ale na humanitě je, že vás nejvíc podrží lidé, kteří s vámi nemají nic společného. Vážím si pomoci vojáků i pracovníků Adry. Nejvíce mě ale štve, když se vyskytnou lidé, kteří takové pomoci chtějí zneužít."

I když rodinu Věry Zachulové chrtání před zhroutčením humor. "Šibeniční humor musí být. Znáte třeba tenhle vtip? Víte, jak poznáte bohatého Pražáka? Má jachtu ukotvenou u baráčku."